

Ugron Reka

Arta versus manipulare vizuala

Care sunt limitele reale ale angajamentelor artei intr-un conflict al semnelor, al angrenajelor semiologice intr-o civilizatie care traieste vertijul, betia si deruta relaxarii sistemelor simbolice in sisteme de simulacre, iar schimburile de continut ideologic sau doar simplu semnificativ, domina strategiile operarii cu semne?

Ambiguitatea investiturilor instauratoare si destabilizatoare/deconstructive de atitudine, de mesaj, de valoare/nonvaloare practicata in teritoriul comunicarii si artei dupa aproape un secol de practici ale parodiei si subminarii generate de avangardele succesive, pe de o parte, si suspiciunea si chiar repulsia fata de strategiile imperativ autoritariste, sau excesiv seducatoare ale dictaturilor politice sau economice, pe de alta parte, favorizeaza eroziunea credibilitatii mesajelor, ca si automatismul receptarii, neglijenta fata de mesajele complexe, si suspiciunea fata de mesajele grave, profund angajate. In textul program al proiectului sau expozitional, Ugron Reka disociaza intr-o analiza pertinenta mecanismele actiunii acestori divergente strategii imperative, in functie de tipologia idealurilor si tropismelor psihosociale exploatare. Marile idealuri colective ale apartenentelor etnice, rasiale, nationale, confesionale, de clasa sau de gen, a caror tinta este modul si angajamentele fiintarii, risca fanatisme, violentele colective, intoleranta, rigiditatea sociala, dar privilegiaza definirea individului si comunitatii dincolo de opacizarea in posesia materiala. Ele favorizeaza, de asemenea, protestul, retoricile subminative, confruntand retorisme si violente opozitionale. Seductia si persuasiunea imperativului consumist, specific dictatului economic – de piata – vizeaza definirea prin posesie, alienarea in lucruri, criteriile evaluative ale marfii, vandabilitatii, defavorizand idealurile transmateriale.

Alexandra Titu